BESTSELLEROVÁ AUTORKA KNIHY
KAVIAREŇ PUMPKIN SPICE

Pekáreň SLADKÝCH MEDOVNÍČKOV

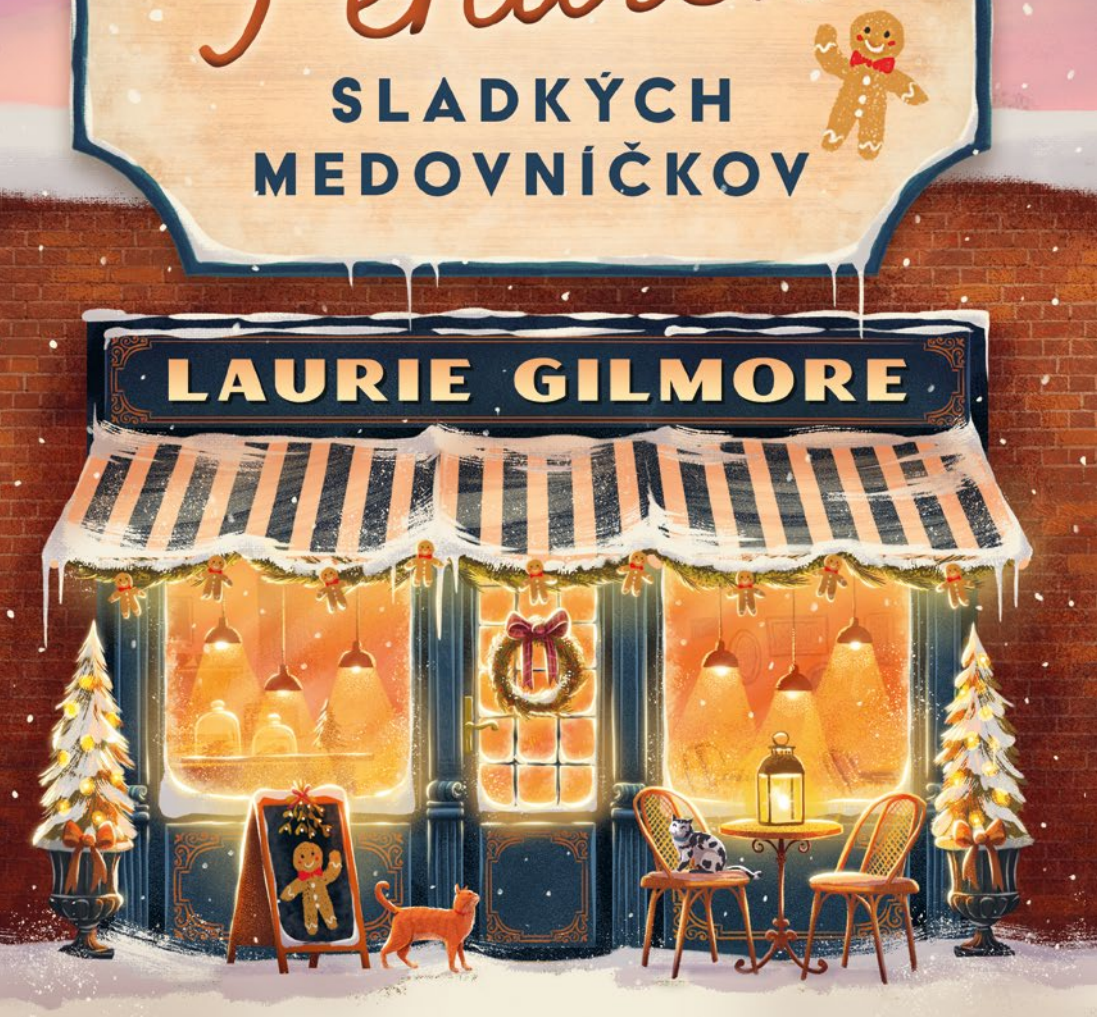

LAURIE GILMORE

metafora

metafora®

Pekáreň

SLADKÝCH MEDOVNÍČKOV

LAURIE GILMORE

LAURIE GILMORE

Pekáreň SLADKÝCH MEDOVNÍČKOV

Vydala GRADA Slovakia s.r.o. pod značkou Metafora
Moskovská 29, 811 08 Bratislava 1
www.grada.sk
Tel.: +421 2 556 451 89
ako svoju 464. publikáciu.

Z anglického originálu *The Gingerbread Bakery*, vydaného vydavateľstvom HarperCollins *Publishers* Ltd. v roku 2025, do slovenčiny preložila Marta Maňáková.
Jazyková redakcia Anetta Letková
Návrh obálky Adrián Macho
Grafická úprava a sadzba Zuzana Ondrovičová
Zodpovedná redaktorka Lucia Baťová

Vydanie 1., 2026
Počet strán 328
Tlač Finidr, s.r.o.

Originally published in the English language by HarperCollins Publishers Ltd. under the title *The Gingerbread Bakery* © Laurie Gilmore 2025
Translated under licence from HarperCollins Publishers Ltd.
Melissa McTernan asserts the moral right to be acknowledged as the author of this work.
Laurie Gilmore si vyhradzuje morálne práva na uznanie ako autorka tohto diela.

Slovak edition © Grada Slovakia s.r.o., 2026
Translation © Marta Maňáková, 2026

Táto kniha je fiktívnym dielom. Všetky odkazy na skutočné udalosti, skutočných ľudí a miesta sú použité fiktívne. Ostatné mená, postavy, miesta a udalosti sú výplodom autorkinej fantázie a akákoľvek podobnosť so živými alebo mŕtvymi osobami, skutočnými udalosťami, organizáciami alebo miestami je čisto náhodná.

Upozornenie pre čitateľov a používateľov tejto knihy
Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto tlačenej či elektronickej knihy nesmie byť reprodukovaná a šírená v papierovej, elektronickej či inej podobe bez predchádzajúceho písomného súhlasu nakladateľa. Neoprávnené použitie tejto knihy bude trestne stíhané. Automatizovaná analýza textov alebo dát v zmysle čl. 4 smernice 2019/790/EU a používanie tejto knihy na trénovanie AI sú ***bez súhlasu nositeľa práv zakázané****.*

ISBN 978-80-8305-435-6 (ePub)
ISBN 978-80-8305-434-9 (pdf)
ISBN 978-80-8305-433-2 (print)

Pre všetkých čitateľov,
ktorí sa od začiatku domáhali príbehu Annie a Maca.

Ideme na to!

Zoznam skladieb

„Landslide“ – Haley Klinkhammer
„is it new years yet?“ – Sabrina Carpenter
„So It Goes“ – Taylor Swift
„Astronomy“ – Conan Gray
„good 4 u“ – Olivia Rodrigo
„Stick Season“ – Noah Kahan
„Fine Line“ – Harry Styles
„True Love“ – Ariana Grande
„MAYBE“ – Gabriela Bee
„IDGAF“ – Dua Lipa
„Merry Xmas, Please Don’t Call“ – Bleachers
„Christmas Song“ – Phoebe Bridgers
„Dress“ – Taylor Swift
„Coffee“ – Chappell Roan
„us.“ – Gracie Abrams, Taylor Swift
„Wildest Dreams“ – The Native
„Overkill“ – Holly Humberstone
„Please Please Please“ – Sabrina Carpenter
„Sweater Weather“ – The Neighbourhood
„Here With Me“ – d4vd
„June“ – Clairo
„Mystical Magical“ – Benson Boone
„18“ – One Direction
„Iris“ – The Goo Goo Dolls
„So High School“ – Taylor Swift

1. kapitola

TERAZ

Annie Andrewsová mala rada väčšinu ľudí. Bola priateľská a spoločenská, veľmi sa zaujímala o záležitosti mestečka Dream Harbor, nikdy nevynechala ani jedno zasadnutie mestského výboru, podporovala miestne podnikateľské prostredie so zapálenou lojálnosťou a predsedala výboru absolventov stredných škôl. Na strednej škole ju zvolili za najusilovnejšiu študentku a mala dobrú šancu stať sa trebárs aj prezidentkou. Jej pekáreň bola milovaným miestom a vyhrala tri roky za sebou súťaž o najkrajší výklad s vianočnou tematikou. Strážila svoje netere a synovcov, zodpovedne pohladila každého psa, okolo ktorého prešla počas cesty do pekárne, a mala tú istú najlepšiu priateľku už od materskej školy, čo podľa nej veľmi dobre vystihovalo jej charakter. Úprimne, lepšie sa to už nedalo.

Existovala však jedna osoba, ktorú svojou láskavosťou zahŕňať nemienila. Jediná osoba na celom svete, na ktorú jednoducho *nemohla* byť milá. Prevažne najmä z toho dôvodu, že nechcela. Prevažne najmä preto, lebo ju nenávidela.

A nasledujúce tri dni mala stráviť práve s tou osobou.

„Annie," zasipela Hazel a drgla ju do pleca. „Zas naňho civieš."

Zas naňho civela. Rovno na ten hlúpy ksicht Macaulaya Sullivana. A civela by naňho, až kým by mu nezhorela hlava v jednom plameni, pokiaľ by práve nesedeli na svadobnej generálke pred svadobnou generálkou Jeanie a Logana, čo by ani nebol problém, ale Jeanie chcela osláviť svadbu v malom počte priateľov ešte predtým, ako vypukne skutočné svadobné šialenstvo so skutočnou generálkou svadobnej hostiny. A kto by odmietol neveste jej želanie? Annie rozhodne nie. Pretože Annie bola milá. Na rozdiel od niektorých ľudí.

Mac na ňu žmurkol, ako keby jej čítal myšlienky.

„Protestujem," vyprskla, čím prerušila Loganov veľmi úsečný a veľmi neohrabaný príhovor svojim družbom. Celá skupinka momentálne sedela za stolom v palacinkárni. Nanešťastie o jedenástej dopoludnia v jeden piatkový decembrový deň tam práve nebolo priam rušno, a tak všetci počuli jej slová, ktoré vlastne ani nechcela povedať nahlas.

Logan, Jeanie, Hazel, Noah, Kira a Bennett sa otočili a svorne na ňu upreli pohľady. Mac sa uškrnul. Annie mala čo robiť, aby sa ovládla a nezačala ho ponad stôl škrtiť.

„Nemyslím, že voči tomuto sa dá protestovať," poznamenal Noah s úškrnom. Hazel ho silno štuchla lakťom do boku, až vykríkol.

„Myslíš, že by sme sa nemali vziať?" opýtal sa Logan so stiahnutým obočím, ako keby práve riešil nejakú zložitú hádanku, pretože prečo by nemala vlastne Annie chcieť, aby jej najlepšia priateľka sľubovala lásku svojmu milému snúbencovi pred celým mestom.

„Nie! Samozrejme, že si to nemyslím! To nie je… Ja som ne… O tom som nehovorila!"

„A o čom si teda hovorila, *Annabelle*?“ opýtal sa Mac s tým svojím hlúpym úškrnom, ktorý bol ešte pobavenejší ako predtým.

„O tebe! Hovorila som o tebe!“ Mala problém udržať hlas na uzde. Otočili sa k nej aj hlavy niekoľkých ostatných ľudí v palacinkárni. „Protestujem, aby si bol súčasťou svadobnej hostiny,“ povedala tichšie a naklonila sa k nemu ponad stôl, pričom sa ledva vyhla svojmu lepkavému sladkému tanieru. „Netuším, ako sa ti podarilo prepašovať sa sem. Nikdy si sa s Loganom nepriatelil. *Šikanoval* si ho.“

Mac na obranu zdvihol do výšky otvorené dlane. „Po prvé,“ začal, „nešikanoval som ho. Azda som si ho sem-tam v dobrom doberal.“

„Celý druhý stupeň si ho volal Old MacDonald! Zakaždým, keď okolo teba prešiel, si naňho híkal: Ijá-ijá-oú!“

Mac pokrútil hlavou. „Ako to, že si pamätáš také sprostosti, Annie? Máš nejaký malý zošit, kam si zapisuješ každú drobnú urážku, ktorú som kedy vypustil z úst?“

Annie si odfrkla. „To by sa ti páčilo, keby mi tak veľmi záležalo na tom, čo robíš, čo?“

„No, mne to tak pripadá.“

„Ha! Si mi úúúplne ukradnutý, *Macaulay*. Len nechápem, prečo si vlastne tu… Au! Haze, čo do mňa štucháš tými ostrými lakťami… Aha.“ Annie konečne zdvihla hlavu a všimla si, že Jeanie má v očiach slzy. Doriti. Rozplakala nevestu.

„To bude takéto celý víkend? Len som chcela, aby sme sa mali všetci dobre.“ Jeanie potiahla nosom a Logan sa zatváril, ako keby sa chystal Annie zahrdúsiť, ak to hneď a zaraz nedá do poriadku.

„Nie, nie, nie. Budeme sa správať slušne. Však, Mac?“

„Uhm. Najslušnejšie zo všetkého. Sľubujem,“ zaprisahával sa Mac a Annie si musela silno hrýzť do jazyka, aby nepovedala, za čo podľa nej stoja všetky Macove sľuby. No jej priatelia stále vôbec

netušili, prečo Maca tak úporne nenávidí, a ona im to naozaj nemienila vešať na nos. Navyše, práve Jeanie sľúbila, že sa bude správať ako dospelý človek. A *jej* sľub naozaj niečo znamenal.

Pár dní to vydrží. Dokáže sedemdesiatdva hodín potláčať svoje nutkanie zaškrtiť toho chlapa, ktorý sedí oproti nej. Urobí to pre svojich najlepších priateľov. Logan bol pre ňu ako brat od jej piatich rokov. S Hazel boli nerozlučné. Annie mala rovnako rada aj Jeanie. Nepokazí jej predsvadobný víkend.

„Naozaj, Jeanie. Prepáč. Odteraz budem všetky pripomienky na Macovu adresu držať iba vo svojej hlave."

Celé osadenstvo vrátane Maca sa zatvárilo skepticky.

„Vážne! Počas tohto víkendu odložím nabok všetky svoje osobné antipatie."

Bennett sa naklonil ku Kire a pošepkal jej: „A vieme, prečo má vlastne také silné osobné antipatie?"

Kira pokrčila plecami. „Komplikovaná spoločná história?" zašepkala na odpoveď.

„Nič komplikované," prerušila ich Annie. „My dvaja nemáme nijakú spoločnú históriu."

Mac sa pri tých slovách strhol a po tvári mu preletel záblesk niečoho, čo pripomínalo ľútosť. No Annie sa nad tým nezamýšľala. Nemohla. Rozhodne nie, ak si chcela udržať zdravý rozum. Na tvár si nasadila úsmev a otočila sa opäť k Jeanie.

„Nič nie je komplikované. V skutočnosti je to celkom jednoduché. Dvaja ľudia, ktorých máme najradšej na svete, sa idú brať. A my," naznačila Annie na všetkých ľudí okolo stola, „sa postaráme o to, aby to bol najlepší predsvadobný víkend."

„V poriadku," prikývol Logan. „Pretože Mac je tu ako *môj* družba. Niektorí z nás totiž dokázali hodiť za hlavu druhý stupeň základnej školy."

Annie prišlo až nevoľno od všetkých tých slov, ktoré musela prehltnúť, ale podarilo sa jej to. Pre jej priateľov. Kvôli tejto svadbe neprizná, že pre ňu to siaha ďaleko za hranice základnej školy. „Samozrejme," povedala namiesto toho. „Mac je tvoj priateľ. Chápem." Pozdvihla vyššie pohár pomarančového džúsu a ostatní sa pripojili.

„Na Logana a Jeanie."

„Na zdravie!"

Všetci si pripili plastovými pohármi s džúsom a Annie sa uľavilo, keď sa na Jeaninej tvári zjavil opäť úsmev a na tej Loganovej o niečo menej vražedný výraz. Uf. Predsvadobná kríza číslo jeden zažehnaná. Prirodzene, ona ju spôsobila, ale aspoňže to aj sama dala do poriadku.

Nie však vďaka nemu.

Opäť po ňom strelila pohľadom na druhý koniec stola, kde sa práve rozprával a zabával s Bennettom a Kirou. Vôbec nepomáhala ani skutočnosť, že stále bol rovnako protivne pekný ako na strednej. Niežeby si to vtedy pripustila.

Nikdy sa s Macom nespriatelila. Nikdy spolu nedávali zmysel.

Bolo to presne tak, ako mu to povedala pred jedenástimi rokmi.

No Mac nikdy poriadne nepočúval.

2. kapitola

VTEDY

Mac sa bezcieľne potuloval medzi stánkami na vianočných trhoch v mestečku Dream Harbor. Do Vianoc zostával ešte necelý mesiac a on potreboval darček pre svoju mamu. *Dobrý darček.* A vianočné trhy mu pripadali ako vhodné miesto, kde by mohol taký zohnať. Začínali sa každý rok hneď po slávnosti zažínania vianočného stromčeka, ale Mac sa na nich naposledy zúčastnil ako dieťa.

Zaumienil si, že tentoraz nájde mame skutočný darček. Pripadalo mu, že v devätnástich už nestačia tie trápne ručne vyrábané. Dokonca aj keď si jeho mama každý rok vytrvalo vešala na stromček tú nepodarenú ozdobu v tvare losa, ktorú vyrobil v materskej škole, a nepochybne by urobila to isté, keby jej podobnú vyrobil aj v súčasnosti. Nastal čas, aby dorovnal vzájomné darčekové skóre.

Nanešťastie sa mu zatiaľ nepodarilo nič viac, iba sa bezcieľne potulovať. Pred polrokom ukončil strednú školu a ešte stále trčal

v tomto hlúpom malomeste, býval vo svojej detskej izbe v rodičovskom dome a nemal nijaké plány do budúcnosti. Dokonca ani do budúceho týždňa. Bol vydaný napospas osudu.

Zastavil pred stánkom miestnej kaviarne a majiteľka Dot ho privítala širokým úsmevom.

„Ahoj, Macaulay. Šťastné a veselé."

Existovalo len pár ľudí, ktorým bol ochotný odpustiť, že používajú jeho príšerné meno v pôvodnom znení. A Dot bola jednou z nich. Vždy sa k nemu správala láskavo, aj keď si to niekedy nezaslúžil.

„Ahoj, Dot."

„Čo by si si dal?" opýtala sa a pri každom pohybe hlavy jej veselo cinkali obrovské náušnice v tvare zvončekov.

„Napríklad horúcu čokoládu?" pokrčil plecami.

„S extra marshmallows?"

„Áno. Ďakujem."

Len čo mu podala červený papierový pohár plný marshmallows s cukrovou paličkou zastoknutou naboku, cítil sa absolútne absurdne. Bol to nápoj ako pre decko. A pritom Mac sa zúfalo pokúšal prísť na to, ako má byť dospelý.

Nanešťastie bolo veľmi ťažké cítiť sa dospelo, keď mu stále prala bielizeň mama.

Potreboval sa pohnúť ďalej. Odsťahovať sa. Cítil, ako ho dusí toto mesto a predsudky voči nemu.

„Vďaka, Dot," zamrmlal popod nos, chytil do ruky smiešny nápoj a odrazu bol vďačný, že všetci jeho priatelia sú niekde ďaleko na vysokých školách a nevidia ho, ako pije túto sladkú žbrndu.

Keď si však odpil, chtiac-nechtiac musel uznať, že je dobrá. Bolo ťažké cítiť sa zle pre čokoľvek s pohárom plným sladkého kakaa v ruke.

Mac pokračoval v potulkách po trhu a podchvíľou sa pristavoval pri stánkoch s remeselnými výrobkami v úsilí nájsť dokonalý darček. Nebol to celkom nesebecký čin. Dúfal, že keď svojej matke venuje premyslený darček, zmierni to ranu z plánu, ktorý chcel svojim rodičom predstaviť. Nuž, nebol to vlastne celkom ani plán ako skôr všeobecná predstava. Myšlienka nazrieť aj do iného mesta okrem Dream Harboru. Nedomyslený nápad cestovať po krajine, aby prišiel na to, čo, dopekla, chce robiť so svojím životom. Napadlo mu, že niekoľko mesiacov na cestách len so svojimi myšlienkami by mu pri tom mohlo pomôcť.

Odrazu si úkosom všimol známu tvár.

Annabelle Andrewsová sedávala v lavici pred ním počas hodín ekonomiky. Teda, sedávala tam do minulého roka, kým obaja zmaturovali. Celý rok potláčal nutkanie potiahnuť ju za ten hladký konský chvost a len zavše ju štuchol do chrbta gumou na konci ceruzky, aby sa jej opýtal, čo mali v ten deň na úlohu. Vždy mu odpovedala s afektovaným povzdychom, ako keby pre ňu predstavoval obrovské sklamanie.

S Annie chodili spolu do školy od piatich rokov a ona ho nikdy nemala rada. A tak, aby bol férový, ani on nemal rád ju. Bola to klasická bifľoška, taký ten typ, ktorý si vyslovene pýta viac úloh od učiteľov, zatiaľ čo on preferoval preliezanie s odretými ušami. Na rozdiel od lakrosových zápasov. Tam rád vydal zo seba úplne všetko. Niežeby Annabelle Andrewsovú čo i len trochu zaujímal šport. Alebo ľudia, ktorí ho vykonávali.

Niežeby jemu záležalo na tom, na čom záleží jej.

A teraz ju stretne tu, v meste. Zaujímavé.

Stála v stánku s ceduľou, na ktorej bolo napísané *Pečivo od Annie*. Na pulte v ozdobnom celofáne ležali zabalené rôzne vianočné koláčiky. Mac počkal, kým si starší manželský pár vyberie

a s úsmevom Annie zaplatí. Keď ho zbadala pred sebou, jej úsmev razom zvädol.

„Ahoj, Annabelle," pozdravil a kývol jej hlavou.

„Annie, a ty to dobre vieš. Čo tu robíš?"

Pokrčil plecami a v duchu si želal, aby ten hlúpo pôsobiaci červený pohár s ozdobami a marshmallows zahodil už pred týmto stretnutím. „Nakupujem. A čo tu robíš ty? Myslel som si, že si na Harvarde alebo tak."

Annie sa zamračila. „Toto nie je predsa nijaký tínedžerský film, v ktorom sa nakoniec všetci rozídu na univerzity Ivy League. Som jedno zo šiestich detí. Naozaj si myslíš, že by si moja rodina mohla dovoliť poslať ma na Harvard?" Zagúľala očami, ako keby bol nejaký idiot – bol to jeden z jej mnohých zlozvykov, ktoré jej v jeho očiach nepridávali na obľube.

„Moja chyba," odsekol. „Len som neočakával, že budeš predávať pečivo po toľkých domácich úlohách z ekonomiky navyše."

Annie udrela dlaňami o pult a naklonila sa bližšie k nemu. Bledé líca sa jej sfarbili doružova a Mac sa vedome rozhodol, že mu to nebude pripadať príťažlivé.

„Tento predaj pečiva je začiatkom môjho nového podnikateľského zámeru. Na miestnej vysokej škole navštevujem hodiny podnikania a zatiaľ predávam pečivo online. No uvidíš o pár rokov. Budem veľmi úspešnou majiteľkou maloobchodu."

Ani na sekundu o tom nepochyboval, ale nahlas by to nepriznal.

„Fíha, zdá sa, že máš v tom celkom jasno."

„To teda mám," usmiala sa naduto. „A čo ty? Potĺkaš sa po Dream Harbore a mama ti perie a vyvára?"

Odfrkol si, ako keby to bolo absurdné, hoci to bola čistá pravda.

„Vlastne po prázdninách odchádzam."

„Naozaj?"

„Uhm. Idem cestovať." Nepremyslený plán, ktorý zatiaľ nosil len vo svojej hlave, sa stal nespochybniteľnou istotou, len čo tie slová povedal nahlas.

„A kam máš namierené?"

„Cesta je cieľ," odvetil a hneď oľutoval, ako hlúpo to vyznelo.

Annie nadvihla obočie, ale na jeho prekvapenie jeho idiotskú odpoveď neokomentovala.

„Tak čo, kúpiš si nejaké pečivo, alebo nie?"

„Ehm… hej. Vezmem si tie zázvorové koláčiky."

Annie sa naňho úprimne usmiala a jemu sa na chvíľku zdalo, že sa nemôže nadýchnuť.

„Tie sú mojou špecialitou," povedala a podala mu malé vrecúško. „Ochutnaj."

Počkala, kým vrecúško otvoril a vytiahol odtiaľ zázvorového panáčika s gombíkmi a tvárou z cukrovej polevy. Mac mu odhryzol hlavu.

Bol to zrejme najlepší koláčik, aký kedy jedol. Pikantný a sladký a dokonale chrumkavý.

„Došľaka, Annie. To je výborné."

Rozžiarila sa jej tvár a on sa tým koláčom skoro zadusil. Celých trinásť rokov sa naňho pozerala, ako keby bol prinajlepšom otravou a prinajhoršom jej nepriateľom, a odrazu sa naňho *usmievala*. Povedal by, že ho to dezorientovalo. Zrejme preto z neho vypadli nasledujúce slová.

„Mohli by sme ísť spolu niekedy von."

Annie zvädol úsmev a zmätene sa zamračila. „Nikdy nechodievame spolu von."

Pokrčil plecami vo falošnom pokuse o ležérnosť, hoci mu srdce bilo ako zvon, ako keby mu *záležalo* na tom, aby s ním Annie išla von.

„Viem, ale ešte nikto sa nevrátil do mesta na vianočné prázdniny. Tak zatiaľ by sme mohli ísť von my dvaja, nie?“ Bože, len dúfal, že to nevyznelo tak zúfalo, ako sa odrazu cítil.

Annie zamyslene našpúlila pery a vykrútila ich nabok. „No, Logan je na okružnej plavbe so starými rodičmi a Hazel sa ešte nevrátila zo študijného pobytu v zahraničí, takže… asi by sme mohli… niečo podniknúť…“ Zdalo sa, že je jeho návrhom rovnako zaskočená ako on sám, ale už sa to nedalo vziať späť.

„Super, tak si môžeme dať o ôsmej spolu večeru.“

Hoci súhlasila, skrivila pery do ustarostenej grimasy. „No dobre, fajn. Tak o ôsmej.“

„Skvelé. Tak sa uvidíme, Annabelle.“

„Nevolaj ma tak!“ zakričala za ním, keď sa otočil na odchod. Mával rukou ponad plece a odišiel, skôr než stihla zrušiť ich dohodnuté rande.

Pretože odrazu sa nevedel dočkať, kedy pôjde von s dievčaťom, o ktorom si vždy myslel, že ho nemusí.

3. kapitola

TERAZ

Generálka bola napokon oveľa väčšou udalosťou, ako Mac očakával. Krčmu prenechal večer v Amberiných schopných rukách a do Obchodíku s vianočnými stromčekmi dorazil práve včas, aby tam natrafil na nervózneho Logana, ktorý si nacvičoval, ako bude kráčať uličkou v strede čerstvo zrekonštruovanej stodoly.

„Aha, tu ho máme," pozdravil ho Noah a srdečne ho pobúchal po chrbte, keď sa pridal k skupinke družbov.

„Prepáčte, že meškám." Mac si prehodil kabát cez operadlo najbližšej stoličky.

„V pohode," povedal Logan. „Ešte nie je všetko pripravené." Naznačil rukou k skupinke družičiek, v strede ktorej stála Jeanie. Všetky sa živo zhovárali o načasovaní, hudbe a poradí svadobného sprievodu.

Keď ho Annie zbadala, prižmúrila oči do úzkych štrbín.

Bože, tá ženská sa na to nikdy nevykašle. Ako dlho sa má kajať za svoje hriechy spred jedenástich rokov?